

SOCIETAT LA BISBAL D'EMPORDÀ - 26 agost 2019 2.00 h

PACO MURIANA FUNDADOR DEL PROJECTE XEVI UNA ONG DE DESENVOLUPAMENT A LA BAIXA CASAMANCE

“Convidem els socis a conèixer la Casamance en bicicleta”

- Nascuda després de la mort d'un cooperant de la Bisbal d'Empordà a Laos, l'associació de cooperació, ajut humanitari i solidaritat treballa a una regió que vol ser autònoma al Senegal

En Paco Muriana, al magatzem de la Bisbal on es guarda el material del Projecte Xevi PAU LANAO.

PAU LANAO - LA BISBAL D'EMPORDÀ

Què és el Projecte Xevi?

Una associació de cooperació, ajut humanitari i solidaritat amb els països menys desenvolupats, que va néixer el 2003 arran de la pèrdua d'un de nosaltres. Els nostres objectius són intentar pal·liar moltes de les mancances que s'hi detecten en els sectors més desfavorits, com són en l'àmbit de salut, ensenyament escolar, desenvolupament econòmic i d'infraestructures. Tractem de fomentar una estructura sòlida, pel que fa als centres de formació i les petites cooperatives que permetin l'autosuficiència i la independència de la seva població. Essencialment treballem amb dones i criatures a la regió de la Baixa Casamance, entre altres als pobles de Tendouk, Oussouye, Baila, Affiniam, Thionck Essil, Diannah i Point Saint George.

Quan va néixer?

Arran de l'accident del meu fill gran, en Xevi Muriana, que vivia a Londres, on treballava sis mesos a l'any i els altres sis mesos es desplaçava a Laos i Birmània i exercia de cooperant fent classes d'anglès. El dia abans de Sant Joan va perdre la vida al riu Mekong i vam decidir continuar la seva tasca, d'aquí va néixer el Projecte Xevi. Vam començar a treballar al Senegal perquè estàvem vinculats a la Caravana Solidària de l'Àfrica Occidental impulsada per Barcelona Acció Solidària. El primer any vam baixar un

camió amb GRAMC, el segon vam recuperar un camió de bombers i el vam deixar a Kounkane, el tercer a Mauritània (2004) i gràcies a en Carles Furriols, vam treballar a la Casamance.

La Caravana Solidària funcionava?

Fins al segrest del 2009, tot el material que portàvem ho fèiem a través d'ella. Ens estalviàvem paperassa i el podíem deixar a destí, essencialment als col·lectius de dones i nens.

El segrest de tres dels seus cooperants, l'esperaven?

No, no. En cap moment teníem sensació de perill. Que era un segrest no ens en vam adonar fins que van anar a revisar el cotxe on viatjaven en Roque, l'Albert i l'Àlicia, i allà vam trobar-hi els diners, els mòbils, els passaports. Més tard l'ambaixada espanyola a Mauritània ens ho va confirmar. Vam viure moments d'eufòria i de desesperació però després d'una assemblea a Nouakchott, van decidir repartir el material.

Com van viure l'impacte mediàtic?

Del *boom* dels primers dies quasi no ens en vam assabentar, no hi havia senyal per connectar. Quan vam tornar, ens vam trobar que determinats mitjans de comunicació havien publicat algunes falsedats. Potser sí que a la caravana es van fer coses malament, i hi va haver més d'un malentès, però a l'hora de portar i fer arribar el material a lloc era una feina ben feta al cent per cent. Per mi, el que va acabar matant-la va ser la política.

Es van quedar sense transport. Com van reaccionar?

Es va intentar ressuscitar la caravana amb contenidors, però va ser una experiència fallida i vam haver de reinventar-nos. Vam buscar una contrapart i vam decidir comprar els materials allà. La contrapart es diu Diamoral, en Vieux n'és el president, continuem avançant.

Com?

Els projectes que portem a terme es desenvolupen després de treballar, observar i detectar *in situ* les necessitats més bàsiques. A Tendouk, hem ajudat a l'ampliació de l'escola municipal, construït una pista de bàsquet, enfonsat un pou, instal·lat una bomba d'aigua per abastir la població, dotat d'equips i material sanitari el centre de salut; a Diannah hem reconstruït l'escola a la qual se li ha afegit una cuina, una sala d'informàtica i una de costura, s'ha engegat un molí de gra, s'ha millorat la dotació sanitària i, fent-nos ressò de la demanda de les dones, s'hi ha fet un mercat cobert, batejat amb el nom de Xevi. Té trenta-dues parades, la qual cosa permetrà poder vendre tot l'any. El 2017, vam portar a Point Saint George, un poble allunyat de tot arreu però banyat pel riu Senegal, una barca ambulància batejada amb el nom de *Madiva*, que permet trencar l'aïllament i lluitar contra malalties, malària, gastroenteritis, grip... curables quan t'arriba l'assistència sanitària, però que poden ser mortals quan has de caminar tres hores per un camí de sorra.

Com es financen?

Amb les aportacions dels socis, d'empreses, amb actes solidaris i d'ajuntaments com el de Palafrugell, la Bisbal, la Pera i diversos parcs de bombers.

I el futur?

Des de fa uns anys hem engegat nous projectes, ja sigui la recollida de l'arròs, o les pedalades solidàries. Convidem els socis a conèixer la Casamance en bicicleta. La ruta passa pels indrets on tenim projectes, amb la particularitat que quan s'acaba, els vehicles els cedim a una associació de dones que se les queden en propietat.